

overvågning. Den, som anvender overvågningskamera, skal fortløbende og på en egnet måde give oplysning om kameraet og dets anvendelse. Overvågningskamera må ikke uden tilladelse anbringes således, at det kan rettes mod et sted, som er åbent for eller benyttes af almenheden. Loven indeholder visse nærmere angivne undtagelser fra disse hovedregler. Tilladelse til TV-overvågning gives af lænsstyrelsen, og loven indeholder bl.a. regler, der giver mulighed for at knytte vilkår til tilladelsen. Overtrædelse af loven straffes med bøde.

5. Allerede i dag er videoteknikken i et vist omfang taget i brug i overvågningsejemed. Der er grund til at forvente, at den teknologiske udvikling i løbet af få år vil skabe økonomiske og praktiske muligheder for en stærkt udvidet anvendelse af udstyr til TV-overvågning.

De hensyn, som kan begrunde en retlig regulering af dette område, er beslægtede med de synspunkter, som ligger bag den gældende bestemmelse i straffelovens § 264 a om fotografering og iagttagelse af personer på ikke frit tilgængeligt sted. Som det fremgår af straffelovrådets ovennævnte betænkning, side 52, bygger denne bestemmelse på det synspunkt, at befolkningen skal beskyttes over for former for udspionering, som man ikke er indstillet på at tage sig i agt for. På det tidspunkt, hvor straffelovens § 264 a blev gennemført, var det med dette udgangspunkt naturligt alene at gribe ind over for fotografering og iagttagelse af personer på ikke frit tilgængeligt område. Den tekniske udvikling, som siden har fundet sted, og som må forventes at fortsætte i de kommende år, har imidlertid i væsentlig grad ændret de forudsætninger, der var afgørende for udformningen af de gældende regler.

Med det nuværende tekniske apparatur er det muligt med forholdsvis begrænsede omkostninger at gennemføre en vedvarende eller systematisk overvågning af et område, uden at personer behøver at være til stede for at betjene apparaturet. En udbredt anvendelse af overvågningsapparatur vil derfor kunne medføre en væsentlig begrænsning af mulighederne for at kunne færdes på frit tilgængelige områder uden at være udsat for skjult iagttagelse eller fotografering. Det vil i sig selv kunne virke krænkende for personer at have været gjort til genstand for iagttagelse eller fotografering i situationer, hvor de ikke var forberedt herpå. Hertil kommer, at det vil kunne skabe en almindelig fornemmelse af utryghed og ufrihed, hvis udbredelsen af overvågningsudstyr fører til, at folk, når de færdes på frit tilgængelige steder, til stadighed

vil føle sig udsat for at blive overvåget af ikke tilstedeværende personer.

Selvom det anførte i særlig grad gør sig gældende, når det drejer sig om overvågning, der er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, gælder de anførte synspunkter også overvågning, der alene består i umiddelbar iagttagelse på TV-skærm eller lignende uden samtidig billedoptagelse. Også de bevismæssige vanskeligheder, som vil være forbundet med en ordning, som alene vedrører optagelse af billeder, taler for, at en retlig regulering som udgangspunkt også omfatter TV-overvågning i form af umiddelbar iagttagelse på TV-skærm uden samtidig billedoptagelse. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Uanset de ovennævnte synspunkter vil der i en række tilfælde være legitime modhensyn, navnlig af kriminalpræventiv art, som kan begrunde, at TV-overvågning bør kunne finde sted. En regulering bør således ikke udelukke TV-overvågning i butikker, udstillingslokaler m.v., hvor overvågningen har en rimelig kriminalpræventiv begrundelse. I sådanne tilfælde vil de ovennævnte synspunkter på tilstrækkelig måde kunne tilgodeses ved en regel, hvorefter der i almindelighed ved skiltning eller på anden tydelig måde skal gives oplysning om anvendelsen af TV-overvågning.

6. Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra straffelovrådet over et foreløbigt udkast til lovforslag. Straffelovrådets udtalelse af 4. februar 1982 er optaget som bilag til lovforslaget.

Straffelovrådets udtalelse indeholder i afsnit 3 en gennemgang af de hovedsynspunkter, som må tages i betragtning ved vurderingen af spørgsmålet om en retlig regulering af adgangen til TV-overvågning.

Rådet fremhæver, at der i forbindelse med overvejelser om ny lovgivning må foretages en vurdering og afvejning af modstående hensyn. På den ene side hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred, på den anden side hensynet til de fordele i sikkerhedsmæssig og kriminalpræventiv henseende, der kan være forbundet med TV-overvågning. Samtidig må det tages i betragtning, at der indtil nu kun foreligger begrænsede erfaringer med hensyn til anvendelsen af TV-overvågning, navnlig når det drejer sig om overvågning af gader, veje og lignende. De oplysninger, der foreligger om TV-overvågning, der har givet anledning til kritik, er meget sparsomme og kan kun i begrænset omfang give grundlag for en afgrænsning af de tilfælde, hvor TV-overvågning bør være forbudt.